

højdens indflydelse på den geografiske mobilitet.

Spørgsmål 3:

Udvalget udbeder sig kommentarer til hver enkelt af de tabeller, der er indeholdt i Dansk Arbejdsgiverforenings henvendelse til udvalget.

Svar:

Ad tabel 1.

Bemærkninger til tabellen:

Tabellen vedrører arbejdsløshedsforsikringen. Der benyttes begreberne brutto og netto. Ved brutto forstås *bruttolønindkomsten* for en fuldtidsbeskæftiget arbejder ÷ *understøttelsesindkomsten*, dvs. forskellen mellem den normale udbetalte løn og det, der udbetales i dagpenge ved ledighed.

Ved netto forstås forskellen mellem den disponible lønindkomst pr. uge og den disponible understøttelsesindkomst pr. uge, dvs., at såvel lønindkomsten som dagpengene er reduceret med kildeskat.

Tabellen indeholder eksempler på forskellen mellem de disponible indkomster for henholdsvis faglærte, ufaglærte og kvinder. For de to sidstnævnte gruppers vedkommende er der foretaget beregninger for henholdsvis 80 og 90 pct. reglen (reglen har ingen betydning for faglærte).

De indtægter, der ligger til grund for beregningerne, er de gennemsnitlige ugeindtægter for en fuldt beskæftiget arbejder (41 $\frac{3}{4}$ time) *inkl.* alle tillæg, men *ekskl.* overtidsbetaling.

De skatteregler, der benyttes, er for almindelig lønindtægt en bruttotrækprocent på 33 og for understøttelsesindtægten *de hidtil gældende trækregler for skat af dagpenge*.

På basis af de nævnte præmisser gennemregnes en række eksempler på virkningen af forhøjelsen til 90 pct. i forskellige områder af landet. Beregningerne viser, at den *disponible ekstraindtægt* ved arbejde sammenlignet med understøttelse *for kvindernes* vedkommende *reduceres stærkt* ved overgang fra 80 til 90 pct. Det samme er tilfældet for ufaglærte mænd på Bornholm og på Lolland-Falster, men tendensen er ikke så stærk som for kvindernes vedkommende. — Der er en almindelig tendens til, at *gevinsten*

ved arbejde i forhold til understøttelse er *mindst i stagnationsområderne*.

Vurdering af tabellen:

Det skal fremhæves, at beregningerne er gennemført på basis af lønnen inkl. visse tillæg, som *ikke* umiddelbart kommer til kontant udbetaling (feriepenge og søgnehelldagsbetaling), hvorfor det kan være tvivlsomt, om disse tal bør lægges til grund for den *disponible* indkomst. Såfremt man trækker disse tillæg ud og tillægger den gennemsnitlige overtidsbetaling, når man til tilnærmelsesvis samme resultat.

Det må videre bemærkes, at en ændring af trækreglerne i overensstemmelse med det nyligt fremkomne forslag vil øge den disponible nettogevinst ved at have beskæftigelse. (For en ledig, der modtager maximumbeløbet på 636 kr., drejer det sig om knap 30 kr. om ugen).

Det må derfor fremhæves, at den begrænsning i motivationen til at søge stabilt arbejde, som notatet fremhæver, bliver betydeligt reduceret, hvis skattetrækreglerne ændres. Til gengæld bliver den umiddelbare kontante fordel ved lovforslaget for de ledige samtidig begrænset.

Ad tabel 3, 4 og 5:

Bemærkninger til tabellerne.

Disse 3 tabeller er bygget op på samme måde og kan derfor kommenteres under ét. På basis af 3 forskellige timelønssatser og 3 forskellige ligningsmæssige fradrag gennemregnes 7 modelsituationer. Beregningerne foretages henholdsvis med 1 personfradrag (f. eks. enlige) og med 2 fradrag (gift med hjemmegående hustru). Der benyttes de hidtil gældende kildeskattegrænser.

Tabellerne viser, at der er ret stor gevinst ved arbejde for personer med høje timelønninger og/eller med dobbelt personfradrag. For personer med lave lønninger og enkelt fradrag bliver gevinsten ved arbejde beskedent.

Vurdering af tabellerne:

Det må atter fremhæves, at en ændring af kildeskattegrænserne generelt vil øge arbejdsgevinsten og give positiv gevinst i alle modelsituationer.